

عنوان مقاله:

اثر متیلجاسمونات و محیطهای کشت بر صفات مورفولوژیک بادرنجبویه (*Melissa officinalis* L.) در کشت درون شیشه‌ای

محل انتشار:

اولین کنگره بین المللی و سیزدهمین کنگره ژنتیک ایران (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

فاطمه آقائی - کارشناسی ارشد، گروه اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد

ناصر محب علی پور - استادیار گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد

خلاصه مقاله:

بادرنجبویه (*Melissa officinalis* L.) به دلیل خواص خوراکی آن در طب سنتی ایران به عنوان یک گیاه دارویی دارای کاربرد وسیعی است. با استفاده از کشت درون شیشه‌های گیاهی میتوان ترکیباتی با حجم کم و قیمت بالا به طور اقتصادی تولید نمود. جاسمونات‌ها مولکول‌های سیگنال گیاهی میباشند که از چربیهای حاصل از عمل لیپواکسیژناز به دست آمده‌اند. این آزمایش به صورت فاکتوریل برپایه طرح کاملاً تصادفی اجرا گردید. در این مطالعه اثرات سطوح مختلف متیلجاسمونات (صفر و 0/1 و 0/3 و 0/5 و 1 میلیمولار و محیط های کشت 1/2B و 5 MS، 1/2MS، B5) در دو بازه زمانی هفت و 14 روز پس از محلولپاشی برگی سطوح مختلف متیل جاسمونات بر صفات تعداد شاخساره، طول بلندترین شاخساره، تعداد گره در بلندترین شاخساره، وزن تر و خشک گیاهچه مورد بررسی قرار گرفت. بیشترین تعداد شاخساره در محیط کشت MS و در سطوح یک و 0/1 میلیمولار متیلجاسمونات و به ترتیب در بازه زمانی هفت و 14 روز ملاحظه شد. با افزایش بازه زمانی از هفت روز به 14 روز نیز در محیط کشت MS و غلظتهای 0/1 و 0/3 میلی مولار متیل جاسمونات تعداد گره بیشتری مشاهده شد. محیط کشت MS در هر دو بازه زمانی وزن تر و خشک گیاهچه بالایی داشت. همچنین بازه زمانی هفت روز در سطح یک میلیمولار بیشترین وزن تر و خشک گیاهچه را داشت. در مجموع میتوان نتیجه گرفت در این پژوهش محیط کشت MS نسبت به محیطهای کشت 1/2B و 5 MS (B5) از لحاظ صفات مورفولوژیک مورد بررسی برتر بود.

کلمات کلیدی:

بادرنجبویه، محیطهای کشت، متابولیت‌های ثانویه، صفات مورفولوژیک، متیل جاسمونات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/328602>

